

भाषा । (भौमस्य पुत्रः । यथा, महाभारते ।
१ । ६५ । ७७ ।

“भौमोऽपि काष्ठां वलधरां नामोपयेमे वीर्य-
शुक्लां तस्यां सर्वगं नामोत्पाद्यामाच ॥”

सर्वजगामिनि, जि । (यथा, याज्ञवल्क्ये ।
३ । १३० ।

“करकेरन्वितस्यापि पूर्वज्ञानं कथञ्चन ।
वेत्ति सर्वगतां कक्षात् सर्वगोऽपि न वेद-
नाम् ॥”

सर्वगन्, स्त्री, (सर्वं गन्वा यजेति ।) चतुर्जात-
कादि । यथा, शब्दचन्द्रिकायाम् ।

“चतुर्जातकककोलनवङ्गाशुबसिञ्जकम् ।
सर्वगन्विमिदं चायं सुनिभिः परिकीर्तितम् ॥”

अन्यच्च भावप्रकाशे ।

“चातुर्जातकपूर्वककोलाशुबकुङ्कुमम् ।
नवङ्गसहितश्चैव सर्वगन् विनिर्दिष्टम् ॥”
(पुलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, दृष्टव्यं हितायाम् ।
४८ । ४२ ॥

“रत्नानि सर्वगन्धाश्च विस्वेष्वसितकृतम् ।
प्रशस्तानाचचौधो हिरण्यं मङ्गलानि च ॥”
सर्वगन्विशिष्टे, जि । यथा, कान्दोम्योप-
निषदि । ३ । १४ । २ ।

“आकाशात्मा सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगन्ः
सर्वरसः सर्वमिदमभ्यासोऽवात्मनादरः ॥”

सर्वगा, स्त्री, (सर्वं गच्छतीति । गम + उ; ।
टाप् ।) प्रियङ्गुवृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सर्वयन्त्रिः, पुं, (सर्वस्मिन् यन्त्रिरिव यन्त्र ।)
पिप्पलीमूलम् । इति राजनिर्घण्टः ।

सर्वयन्त्रिकं, स्त्री, (सर्वत्र यन्त्रिरिवात्र । कन् ।)
पिप्पलीमूलम् । इति हेमचन्द्रः ।

सर्वचर्मोऽयः, जि, (सर्वचर्मणा कृतः । सर्व-
चर्मन् + “सर्वचर्मणः कृतः खखौ ।” ५ ।

२ । ५ । इति खः ।) सकलचर्मनिर्मितः ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

सर्वजनीनः, जि, (सर्वजनाय हितः । सर्वजन +
“सर्वजनात् ठञ् खख ॥” ५ । १ । ६ । इत्यस्य
वार्तिकोक्ता खः ।) सर्वजनसम्बन्धी । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥

सर्वजया, स्त्री, (सर्वेषां जयो यस्याः ।) स्त्रीक-
र्तयमार्गशीर्षादिद्वादशमासनिष्पाद्यव्रतविशेषः ।
यथा । अथ सर्वजयाव्रतम् । सामान्योक्तं कृत्वा
अथ मार्गशीर्षे मासि असुकपक्षे असुकतिथौ
विष्णुपदीसंक्रान्त्यामारभ्य वर्षपर्यन्तं असुक-
गोत्रा श्रीअसुकी द्वादशमासश्राद्धादिद्वारागमन-
प्राप्तिपूर्वकपुत्रपौत्राद्यैश्वर्यप्राप्त्युत्तरखर्गकामा
मनोरथकामा वा गणेशादिहरगौरीपूजात्मक-
सर्वजयाव्रतमहं करिष्ये । ततः सामान्योक्तं
नवग्रहपूजानं कृत्वा अङ्गन्यासं प्रणवेन कृत्वा
गौरीसहितहरं ध्यायेत् ।

“अेतवर्षं वृषारुद्रं बालग्रन्थोपवीतनम् ।

विभूतिभूतिताङ्गं ब्राह्मचर्मधरं शुभम् ।

पञ्चवक्त्रं दशभुजं जटिलं चन्द्रचूडकम् ।

जिनेचं पार्वतीयुक्तं प्रमथैश्च समन्वितम् ।

प्रसन्नवदनं देवं वरदं भक्तवत्सलम् ॥”

इति ध्यात्वा ॐ नमः शिवाय ह्रीं दुर्गायै
नमः । इति मन्त्रेणार्घ्यं कृत्वा पुनर्ध्यात्वा ॐ

गौरीसहितहराय नमः । इत्याचनानि पूज-
येत् । ततः पञ्चपुण्याङ्गलिदानं कृत्वा प्रणयेत् ।

“नमस्ते पार्वतीनाथ ! नमस्ते शशिप्रियकर ! ।
नमस्ते पार्वतीदेव्यै चण्डिकायै नमो नमः ॥” ॥

अथ कथा ।

लक्ष्मीरवाच ।

“भगवन्तं सुखाचीनं लक्ष्मीः पृच्छति केशवम् ।

केन व्रतेन देवेश स्त्रीणां सर्वमनोरथम् ॥

सौभाग्यमनुष्वापि पुत्रपौत्रविवर्धनम् ।

नानासुखसमायुक्तं लभ्यते वैश्वं पदम् ॥

तद्ब्रतं ब्रूहि मे देव ! क्रियते च यथा प्रभो ॥

श्रीभगवानुवाच ।

अस्मि सर्वजया नाम व्रतानां व्रतसुत्तमम् ।

तस्यानुष्ठानमात्रेण स्त्रीणां सर्वमनोरथम् ॥

लोकत्रयहिते युक्ता धिद्यतीह न संशयः ।

कुरु त्वं तद्ब्रतं देवि ! प्रचारय महतीतले ॥

लक्ष्मीरवाच ।

प्रसन्नो यदि देवेश विधानं मयि कथ्यताम् ।

सुखेन येन देवेश ! क्रियते व्रतसुत्तमम् ॥

श्रीभगवानुवाच ।

सर्वजयाव्रतं वक्ष्ये श्रद्धां पश्ये सुशोभनम् ।

नैव दृढं व्रतं देवि यथा सर्वजयाव्रतम् ॥

पुरुषाणां गयाआहुं स्त्रीणां सर्वजयाव्रतम् ।

पिण्डहारणं नाम मनोरथप्रदायकम् ॥

व्रतराजमिदं भद्रे नारीणां सुखदायकम् ॥

पौषे तु खखं त्वत्ता गोसहस्रफलं स्मृतम् ।

माघे तैलं परित्यज्य श्रियं प्राप्नोति मानवी ॥

फाल्गुने च त्वजेत् पूर्णं भवेत् पतिव्रता सती ।

चैत्रे पुन्यं परित्यज्य वा याति परमां गतिम् ॥

भक्तं त्वत्ताय वैशाखे याति चन्द्रपुरीं शुभाम् ।

ज्येष्ठे धाराजलं त्वत्ता वारुणं लोकमाप्नुयात् ।

आषाढे च दधि त्वत्ता वारुणं लोकमाप्नुयात् ॥

आवखे वसनं त्वत्ता प्रजापतिपुरं व्रजेत् ।

भाद्रे तु खजनं त्वत्ता नारायणपुरं व्रजेत् ॥

आश्विने च व्रतं त्वत्ता लावण्यसुत्तमं लभेत् ।

श्रव्याच्च कार्तिके त्वत्ता प्रयाति परमां गतिम् ॥

माघान्ते चोपसृज्यते सर्वं दत्त्वा हिजातये ।

श्रव्या देया व्रते पूर्णं दानानि विविधानि च ।

गौर्वा हरश्च संपूज्य श्राकं सुज्जीत पायसम् ॥

एवं या कुरुते नारी वर्षं यावत् समाप्यते ।

खर्गे वसति सा नित्यं पुत्रपौत्रप्रतिष्ठिता ॥

तत् कुरुष्व प्रयत्नेन येन सर्वजया भव ॥

शचीव देवराजश्च रतीव मदनश्च च ।

तत्सदृशी भवेत् भद्रे व्रतस्यास्य प्रसादतः ॥”

इति स्कन्दपुराणोक्ता सर्वजयाव्रतकथा समाप्ता ॥

ततः स्तुत्या प्रणम्य विवृजेत् । वर्षान्ते प्रतिष्ठा

कर्तव्या । द्रवदानेऽसुकमासासुक्रद्वयत्वागजन्वा-

सुकफलप्राप्तिकामा शिवदुर्गाप्रीतिकामा वा
त्राक्षणायाहं ददे इति वदेत् । इति लक्ष्य-
चन्द्रिका ॥

सर्वजित्, पुं, (सर्वान् जयतीति । जि + क्तिप् ।)
कालचक्रस्य एकविंशवर्षः । इति केचित् ॥

(त्वाहे युगे आद्यावत्सरः । यथा, दृष्टव्यं हि-
तायाम् । ८ । ३७ ।

“त्वाहे युगे सर्वजिदाह उक्तः

संवत्सरोऽन्यः खलु सर्वधारौ ॥”)

सकलजयकर्तारि, जि ॥

सर्वज्ञः, पुं, (सर्वं जानातीति । ज्ञा + कः ।)

शिवः । (यथा, महाभारते । १३ । १७ । ३६ ।

“सुवर्णरेताः सर्वज्ञः सुवीजो बीजवाहनः ॥”)

बुद्धः । इत्यमरः । १ । १ । ३५ । १ । १ । ३३ । (विष्णुः ।

यथा, महाभारते । १३ । १४ । ६१ ।

“सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानसुत्तमम् ॥”)

सकलज्ञातरि, जि । (यथा, रघुः । १० । २० ।

“सर्वज्ञस्त्वमविज्ञातः सर्वयोगिस्त्वमात्मभूः ॥”)

सर्वज्ञा, स्त्री, (सर्वं जानातीति । ज्ञा + कः ।

टाप् ।) दुर्गा । यथा, देवीपुराणि ४५ अध्याये ।

“उत्पत्तिस्थितिनाशेषु रजादिनिगुणा मता ।

सर्वज्ञा सर्ववैतत्वाच्छान्तिवाच्छान्तिवृत्तये ॥”

सर्वतः, अ, चतुर्दिगभिधायिः । तत्पर्यायः । सम-

न्ततः २ परितः ३ विश्वक् ४ । इत्यमरः । ३ ।

४ । १३ । (यथा, सुक्तोपनिषदि । ३ । २ । ५ ।

“ते सर्वगं सर्वतः प्राप्य धीरा

युक्तात्मानः सर्वमेवाविशन्ति ॥” ॥

सर्व + तसिन् । सर्वः । यथा, मनुः । १ । ५ ।

“अप्रतर्कमविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥”

“प्रसुप्तमिव सर्वतः प्रथमार्थे तसिः । स्वकार्था-

न्ममिदमर्थः ॥” इति तट्टीकार्या कुल्लूकः । पञ्च-

न्यास्तसिन् । सर्वस्मात् । सर्वेभ्यः । यथा

मनुः । ४ । २४७ ।

“सर्वतः प्रतियक्ष्णीयान्मन्त्राभयदक्षिणाम् ॥”

सप्तम्यास्तसिन् । सर्वस्मिन् । यथा, ऋतु-

संहारे । १ । २३ ।

“भ्रमति गवययूथः सर्वतस्तोयमिच्छन्

शरभकुलमजिह्वं प्रोहरत्यमुं कूपताम् ॥”)

सर्वतःशुभा, स्त्री, (सर्वतः शुभं यस्याः ।

प्रियङ्गुवृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सर्वतन्त्रः, पुं, (सर्वं तन्त्रमस्तीति ।) सकलतन्त्रा-

ध्येता । इति केचित् ॥ (स्त्री, सर्वं तन्त्रमिति ।)

सकलशास्त्रञ्च ॥

सर्वतापनः, पुं, (सर्वान् तापयतीति । तप +

णिच् + ल्युः ।) कामदेवः । इति केचित् ॥

सर्वतापके, जि ॥

सर्वतिक्ता, स्त्री, (सर्वतस्तिक्ता ।) काकमाचौ ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

सर्वतोभद्रं, स्त्री, पुं, (सर्वतो भद्रमस्मादिति ।)

ईश्वरयहविशेषः । इत्यमरः । १ । २ । १० । दारा-

निन्दादिभेदमिन्द्राद्यहम् । तस्य लक्षणमुप-

न्यस्तं साधकेन यथा,—